

ועל זה, נכוון יהי'ה ה'ר בית ה' בראש ה'הרים וג'ו, ונהרו אליו כל הג'ים. מושים שעכשו, כל שאר העמים יש להם ממנינם ברקיע עליהם, ובאותו זמן יברר אוותם ויפיל אוותם הקדוש ברוך הוא משפטונם, שבחותם (ישעה כד) יפקד ה' על צבאותם בפ'רומים. וכיוון שכלם יעברו משלטונם, אז הקדוש ברוך הוא יתחזק לבודו, כמו שנאמר (שם) ונשגב ה' לבודו ביום ההוא. ואז, ונהרו אליו כל הג'ים. וזהו שפתותבו והלכו עמי'ם רב'ים ואמרו לנו ונעלה אל ה'ר ה' אל בית אלהי יעקב וג'ו.

וחבל הוא בשעה שהכלן, שהוא ראש ה'הרים, יאיר לה, והכל הוא בסוד של של, שיש הם בכל האזכ'דים שיאיר לה, שהרי בסוד של של יאיר לה.

רבי אלעזר ורבי יצחק ורבי יהודיה היו הולכים בדרך. אמר רבי אלעזר, זמן הוא ללכת עם השכינה, משום ששכינה לא תשרה علينا אלא מתוך דברי תורה. אמר רבי יהודיה, מי שהוא הרראש, יפתח בראש.

פתח רבי אלעזר ואמר, (תהלים קיט) צעריך אני ונבזה פקריך לא שכחתי. צעריך אני ונבזה - דוד הפלך לפעם משבח את עצמו, שפתותוב (שם ח') ועשה חסר למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם. וכתווב (שמואל-בב) נאם דוד בן ישע ונבזה, דוד מלך, לזמןין והוא קא משבח גרמיה, דכתיב, (תהלים יח) ועושה חסיד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם. וכ כתיב, (שמואל ב כ) נאם דוד בן ישע ונבזה, דוד ונאמ ה'גבר היקם על משיח אלהי יעקב. ולפעמים עוזה את עצמו עני, שפתותוב (תהלים ט') כי עני ואכיוון אני. וכתווב צעריך אני ונבזה. והוא אומר, (שם קיח) אבן מסתו הבונים הימה בראש. אלא, בזמן שהיה עולה בדרגת השלום והחתעה בדין של אמרת היה שולט על שׂוֹאַיִו, היה משבח את עצמו. ובזמן שראה

על דא נכוון יהי'ה ה'ר בית יי' בראש ה'הרים וג'ו, ונהרו אליו כל הג'ים. בגין דהשתא, כל שאר עמי', אית לון ממן ברקיעא עליה. ובבהוא זמנא, יברר לון, וביפיל לון קדשא בריך הוא משולטניהון, דכתיב, (ישעה כד) יפקוד יי' על צבאותם בפ'רומים, וכיוון דכל'הו יתערכו משולטניהון, כדיין קדשא בריך הוא יתקוף בלחוידיה, כמה דעת אמר (ישעה ט) ונשגב יי' לבודו ביום ההוא, וכדיין ונהרו אליו כל הג'ים. והדא הוא דכתיב, והלכו עמי'ם רב'ים ואמרו לנו ונעלה אל ה'ר יי' אל בית אלהי יעקב וג'ו.

ובלא איהו, בשעתא דכהנא, דאייהו ראש ה'הרים ינ hairy לה, וכלא איהו ברא זשש, שית איננו בכל סטרין דני hairy לה, דהא ברא דשית ינ hairy לה.

רבי אלעזר ורבי יצחק ורבי יהודיה היו אזי' באורחא, אמר רבי אלעזר, עי'ין איהו למבה בשכינתא, בגין דשבינתא לא תשורי עלהן, אלא מגו מלוי דאוריתא. אמר רבי יהודיה, מאן דאייהו רישא, ליפתח ברישא.

פתח רבי אלעזר ואמר, (תהלים קיט) צעריך אני ונבזה פקדיך לא שכחתי. צעריך אני ונבזה, דוד מלך, לזמןין והוא קא משבח גרמיה, דכתיב, (תהלים יח) ועושה חסיד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם. וכ כתיב, (שמואל ב כ) נאם דוד בן ישע ונבזה, דוד ונאמ ה'גבר היקם על משיח אלהי יעקב. ולזמןין עבד גרמיה מספנא, דכתיב, (תהלים ט') כי עני ואכיוון אני. וכ כתיב צעריך אני ונבזה. והוא אמר (תהלים קיח) אבן מסתו הבונים

היתה לראש פנה.

אלא, בזמנא דהוה סליק בדראגא דשלמא, ואסתלק בדינא דקשות, והוה שליט